

PARK GRAMMOFON PRESENTERER:

KARIN KILDEN

"Spor"

Release 31. mars 2014

PGCD 123

"Spor" er Karin Kildens (42) debutalbum, og reflekterer hennes bakgrunn og oppvekst i et lukket religiøst miljø som hun brøt med da hun var 21. Karin er klassisk utdannet sanger fra Barratt Dues Musikk institutt, men hennes samarbeid med produsent Vidar Lunden har resultert i et album i vise-pop-genren. "Bruddet med menigheten for tyve år siden preger meg fortsatt, og mange av tekstene er inspirert av denne tematikken. Det er en livslang sorg som jeg tror kan sammenliknes med å ha forlatt et elsket fedreland som du vet du aldri kan vende tilbake til" sier Kilden. "Samtidig representerer utgivelsen av "Spor" et skille – jeg ønsker å markere at dette er sporene bakover. Nå vil jeg lage nye spor fremover".

Kilden står selv bak alle melodier og tekster, fem norske og fem engelske. Den musikalske innpakningen er en serie flørter med musikkstiler som country, vise, rock, prog-rock, gospel og pop. Produsent Vidar Lunden, som siden 1990 har arbeidet primært som lydtekniker og i stor grad som produsent på en lang rekke innspillinger de siste tjuefem årene, spiller alle instrumentene og har laget alle arrangementene, produsert og vært tekniker på "Spor". Dette er første gang han har valgt å være ansvarlig for alle akkompagnementene og instrumentene alene. Dette gjør faktisk albumet til et komplett "familie-album", all den tid Vidar er samboer med Karin og far til deres sønn som ble født i fjor. Lille Theodor Lunden Kilden bidrar sågar med sin hjertelyd fra et opptak under en ultralyd-undersøkelse, da hjertelyden hans senere ble brukt som loop på sangen "Prayer".

Kilden sier at det har vært krevende å finne sitt eget ståsted og en ny mening etter bruddet med det hun beskriver som et altopplukende og ensrettet miljø. Hun sier om egne sanger at de reflekterer sorg, ensomhet og fremmedgjorthet, og søken etter sannhet og trøst. Hun beskriver et dobbelt utenforskap som dannes av å både føle utenforskap i forhold til oppvekstfamilie og –miljø, samt en fremmedfølelse i storsamfunnet fordi man opplever seg annerledes og er oppdratt til å betrakte verden med skepsis. Det sterke og triste tekstmaterialet blir bevisst kontrastert av Lundens varierte, organiske og trøstende lydlandskap.

"Jeg har fått gleden av å lytte til 3 melodier fra Karin Kildens nye album «Spor». Melodiene gir en variert lytteopplevelse samtidig som den røde tråden i tekstene beholdes. Karin Kilden sin sterke historie blir formidlet på en fremragende måte. Jeg opplever melankolien, håpet og livserfaringen i tekstene uten at det føles som klisjeer. En god formidler som har evnen til å skape kontraster i tekstene. Lytt til sangen: «Blind Gudinne»"
Odd Johannes Lien - Radio Ludo.

Kontakt:

Karin Kilden – mob.tlf: 997 30 099 / mail: kilden.karin@gmail.com

Park Grammofon v/ Vidar Lunden: mob.tlf: 934 05 387 / mail: vidar@parkgrammofon.no

Promo ved Lars Ulseth; mob.tlf: 915 51 363 / mail: lars.ulseth@me.com

<https://nb-no.facebook.com/kkilden>

www.parkgrammofon.no

Karin Kilden (42) er utdannet sanger og sangpedagog fra Barratt Dues Musikk institutt, samt div fag fra UiO

Hun har tidligere hatt sin utøvende aktivitet hovedsakelig gjennom cabaretgruppen Stilett frem til 2011 da Stilett fremførte "Griseflaks – Stilett forteller oljeeventyret" på Teaterkjelleren, Oslo Nye, der Kilden også var inne på produsentsiden.

I 2011-2014 har hun gjennomført div fremføringer av sin egenproduserte visekonsert "Tristesser, trass og trøst".

Kilden er vokst opp i bygda Furnes i Hedmark som nr 8 av 13 søsken i et lukket religiøst miljø. Hun forlot miljøet i 1993 og bor idag med samboer Vidar Lunden og deres sønn i Asker.

Vidar Lunden (49) står for all musikkproduksjon på platen Spor, I tillegg til å være produsent, tekniker og utgiver gjennom selskapet Park Grammofon. Vidar Lunden har drevet studioet Musikkloftet AS siden 1990.

Sporene bor i oss -
bakover dit hvor vi kom fra.
Noen liker vi, andre misliker vi
og skulle ønske vi kunne viske ut.
Vi skimter noen utviskede sidespor
av veier vi prøvde å gå.

Alle har vi spor vi ønsker å bryte.
I kroppene våre. I hodene.
Mønstre, roller, vaner, arr.

Noen peker fremover
dit vi tror vi skal. Eller må.
Noen spor gjør oss redde.
Andre ser vi lengselsfullt etter,
og håper vi klarer å følge,
og at de fører dit vi håper.

Drømmen om å skape nye spor
vokser i de gamle.